

Sygn. akt IV CSK 343/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku A. M. K.
przy uczestnictwie E. T. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawczyni A. M. K. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 15 stycznia 2013 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, oraz aby istniała potrzeba wykładni przepisów prawa budzących – w ocenie skarżącej - poważne wątpliwości. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się w istocie do polemiki z oceną prawną Sądu drugiej instancji ustalonego stanu faktycznego i nie wykazuje, aby sformułowane – w odniesieniu do konkretnych okoliczności sprawy - zagadnienie prawne było zagadnieniem nowym, dotychczas nierozwiązanym ani w judykaturze, ani w nauce prawa. Dotyczy to również wskazanej potrzeby wykładni przepisów prawa: art. 175 w zw. z art. 123 pkt 3 k.c. W skardze kasacyjnej w żaden sposób nie wykazano, aby interpretacja tych przepisów budziła i z jakich przyczyn wątpliwości w orzecznictwie lub piśmiennictwie.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy nie orzekł o kosztach postępowania mimo zawarcia stosownego wniosku w tym przedmiocie w odpowiedzi na skargę kasacyjną złożoną przez uczestnika postępowania E. K.. Przyczyną niewydania orzeczenia dotyczącego kosztów było to, że przedmiotem zaskarżenia apelacją było postanowienie wstępne Sądu pierwszej instancji. W takiej sytuacji nie orzeka się ani o kosztach postępowania apelacyjnego, ani kasacyjnego związanych z tym orzeczeniem, o których, zgodnie z art. 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzeka się dopiero w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

aw

es